येन रोषपरुषात्मनः पितुः शासने स्थितिभि सर्गः ११
दोपि तस्थुषा। वेपमानजननीशिरश्छिदा प्राग
जीयत घृणा ततो मही॥६४॥ अक्षवीजवलयेन
निर्व्वभौ दक्षिणश्रवणसंस्थितेन यः। क्षत्रियान्त
करणैकविंशते र्व्याजपूर्व्वगणनामिवोद्वहन्॥६५॥
तं पितुर्व्वधभवेन मन्युना राजवंशनिधनाय दीक्षि
तं। बालसूनुरवलोक्य भार्गवं विव्यथे दशरथो
दशाच्युतः॥६६॥

येनेति। येन परशुरामेण प्राक् पूर्व्वं घृणा जुगुप्साऽजीयत
जिता ततो मही अजीयत किं° येन पितुः शासने आज्ञायां
तस्थुषा स्थितवता किं° पितुः रोषेण परुषः कठोरआत्मा
मनो यस्य तस्य पुं किंपिं स्थितिमर्य्यादांभिनत्ति तस्य पुं किं°
येन वेपमानायाः कम्पमानाया जनन्या मातुःशिरश्छिनत्ति
तेन॥६४॥ अक्षेति। यः परशुरामो दक्षिणस्मिन् श्रवणे
कर्णे संस्थितेन अक्षवीजानां वलयेन मण्डलेनाक्षमालया
निर्वभौ किं यः क्षत्रियान्तकरणानां क्षत्रियवधानामेकविंशतेः
सङ्ख्याया व्याजोऽक्षमालारूपः पूर्वो यस्यास्तां गणनामुद्वहन
धारयन्निव स्थितः॥६५॥ तमिति। दशरथस्तं भार्गवम
वलोक्य विव्यथे पीडां प्राप किं° दशं वालसूनुः पुं किं° दं दशा
याच्युतो दुर्वलः किं° भार्गवं पितुर्जमदग्नेर्वधभवेन मारण
जन्येन मन्युना क्रोधेन राज्ञां वंशस्य निधनायनाशायदीक्षितं
प्रवृत्तं॥६६॥